

la sol·licitud prèvia dels subjectes infractors o responsables i que renunciïn expressament a l'exercici de tota acció d'impugnació corresponent a l'acte administratiu. En cap cas la condonació no és efectiva fins a la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició addicional cinquena. *Aplicació de la legislació general.*

Són aplicables a les infraccions i sancions que regula aquesta Llei les regles i els principis sancionadors que conté la Llei 30/1992.

Disposició transitòria única. *Aplicació de la legislació més favorable.*

1. No obstant el que estableix la disposició derogatòria única, les infraccions comeses abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de ser objecte de la sanció que resulti més benèvola per a l'infractor.

2. El que preveu la disposició addicional quarta d'aquesta Llei pot ser aplicable a les multes imposades en aplicació de la Llei 53/1982, de 13 de juliol, sobre sancions que en matèria de pesca marítima cometin els vaixells estrangers en les aigües de la jurisdicció espanyola i els vaixells espanyols, sigui quin sigui l'àmbit de la seva comissió, i les seves sancions, que no hagin estat ingressades al Tresor públic en el moment d'entrar en vigor aquesta llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades:

La Llei 53/1982, de 13 de juliol, sobre infraccions que en matèria de pesca marítima cometin els vaixells estrangers en les aigües sota la jurisdicció espanyola i els vaixells espanyols, sigui quin sigui l'àmbit de la seva comissió, i les seves sancions.

Els preceptes de la Llei 168/1961, de 23 de desembre, sobre sancions per faltes comeses contra lleis, reglaments i regles generals de policia de navegació de les indústries marítimes i dels ports no compreses en la llei penal i disciplinària de la marina mercant, que no van ser derogades per la disposició derogatòria única, apartat 2.1), de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Actualització de sancions.*

Es faculta el Govern per actualitzar, per reial decret, l'import de les sancions que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern per dictar, en l'àmbit de les seves competències, totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 de juny de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 134, de 5 de juny de 1998.)

13174 REIAL DECRET LLEI 6/1998, de 5 de juny, pel qual es transforma l'Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera (ENATCAR) en una societat anònima. («BOE» 135, de 6-6-1998.)

El Reial decret 1420/1988, de 4 de novembre, va procedir a crear l'Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera (ENATCAR) i a aprovar-ne l'Estatut d'organització i funcionament, en execució del manament que va fer al Govern la disposició addicional primera de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres. Aquesta empresa es va configurar, d'acord amb aquesta disposició addicional, com una societat estatal de les que preveia aleshores l'apartat b) de l'article 6.1 del text refós de la Llei general pressupostària, amb personalitat jurídica pròpia i independent de la de l'Estat i amb capacitat plena per desenvolupar les seves finalitats, i va quedar adscrita orgànicament a l'actual Ministeri de Foment, al qual s'atribueix el control tècnic i d'eficàcia de la gestió de l'empresa.

L'objecte social de l'empresa nacional ENATCAR és l'explotació de tota mena de serveis de transport públic de viatgers per carretera i de les activitats connexes o complementàries a aquests serveis, tant dels serveis de transport de viatgers dels quals eren titulars Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE) i Ferrocarriles Españoles de Vía Estrecha (FEVE), en què l'empresa va quedar subrogada, com d'aquells altres a la titularitat dels quals pogués accedir d'acord amb el règim general que estableix la Llei d'ordenació dels transports terrestres; també té com a objecte la prestació dels serveis de transport regular de viatgers d'ús general la gestió dels quals li encomani directament l'Administració, amb la valoració prèvia que ha de fer el Govern sobre la concurrència de les circumstàncies especials que preveu l'article 71 de la Llei esmentada.

Després de l'entrada en vigor de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, l'Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera (ENATCAR) s'hauria d'adequar al tipus d'entitat pública empresarial que regula la Llei esmentada, en aplicació de la seva disposició transitòria tercera. No obstant això, i tenint en compte que la prestació dels serveis de transport de viatgers per carretera que constitueix l'objecte d'ENATCAR implica l'execució d'una activitat econòmica pròpia i genuïna de l'objecte social d'una entitat mercantil, s'ha considerat necessari transformar ENATCAR en una societat anònima de capital públic en la seva totalitat, el reconeixement de la qual resulta, així mateix, de la disposició addicional dotzena de la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, en lloc de procedir a una simple adequació d'aquella empresa a la figura de l'entitat pública empresarial.

Ara bé, encara que la creació o transformació de societats mercantils estatals no exigeix una norma amb rang de llei, sí que cal una norma legal per procedir a transformar l'Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera (ENATCAR) en una societat anònima, perquè encara que la seva constitució es va fer per un reial decret, va ser una simple execució del manament de la disposició addicional primera de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, que va configurar aquesta empresa com una societat estatal de l'antic article 6.1.b) de la Llei general pressupostària.

Tanmateix, la necessitat de fer urgentment una reordenació del sector públic estatal i la conveniència d'oferir al mercat l'execució d'activitats econòmiques la permanència de les quals en el sector públic no es considera necessària i, entre aquestes, la prestació de les que, com

les d'ENATCAR, queden garantides per la simple existència d'un mercat obert i competitiu, exigeix no esperar a la tramitació i a l'aprovació d'un projecte de llei, des del moment que l'objecte que es persegueix no és la mera transformació de l'empresa en una societat mercantil, sinó molt especialment la racionalització urgent del sector públic estatal en matèria de transports terrestres. A més, la tramitació com a projecte de llei, dilatada necessàriament al llarg d'un període de temps relativament llarg, podria provocar durant aquest període situacions d'aparent indefinició, inseguretats o expectatives, que en cap cas no són desitjables en un sector econòmic tan important com el dels transports de viatgers per carretera. Per tant, tot això justifica recórrer a l'instrument d'un real decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Foment i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de juny de 1998,

DISPOSO:

Article 1.

L'Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera, creada pel Reial decret 1420/1988, de 4 de novembre, queda transformada en una societat anònima de capital públic en la seva totalitat.

La transformació d'ENATCAR no afecta la personalitat jurídica de l'empresa transformada, que continua sota la nova forma. Tampoc no s'afecta, pel sol fet de la transformació, l'objecte social de l'empresa; no obstant això, no es pot encomanar a la societat la prestació directa de serveis de transport regular de viatgers d'ús general en aplicació del que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 71 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

De conformitat amb el que estableix l'article 82 de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, la transformació d'ENATCAR en una societat anònima no produeix l'extinció de les concessions de serveis regulars de transport de viatgers per carretera de què és titular, que s'han de continuar prestant sota la nova forma social. El mateix règim s'aplica a les autoritzacions administratives especials de què és titular ENATCAR.

Article 2.

La transformació d'ENATCAR s'ha de fer constar en una escriptura pública, que ha de contenir totes les mencions que exigeix el text refós de la Llei de societats anònimes per a l'escriptura de constitució d'una societat anònima.

El capital inicial de la societat ha de ser el que resulti de la valoració de l'empresa, que ha de ser aprovada pel Consell de Ministres i no ha d'excedir el valor actual de mercat; en aquest sentit, no és aplicable el que disposa l'article 38 del text refós de la Llei de societats anònimes. En aquesta valoració no s'ha de tenir en compte l'actiu de tresoreria reflectit en el balanç d'ENATCAR que no sigui necessari per a l'activitat ordinària de la societat, el qual s'ha d'ingressar al Tresor públic.

Les accions de la societat tenen caràcter nominatiu; la titularitat de les accions i l'exercici dels drets de soci corresponen a la Societat Estatal de Participacions Industrials, que es regeix, amb relació a aquelles accions, pel

que estableix la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic.

L'escriptura de transformació s'ha d'atorgar en el termini màxim de tres mesos i s'hi ha d'adjuntar el balanç general de la societat, tancat el dia anterior a la data d'atorgament, el qual ha de ser aprovat pel Consell de Ministres.

Article 3.

Una vegada constituïda la societat, s'ha de procedir a l'alienació de totes les seves accions.

L'alienació de les accions de la societat no implica la transmissió de les concessions per a la prestació de serveis regulars de transport de viatgers de què és titular la societat, ni de les autoritzacions administratives especials que també són de titularitat de la societat.

Article 4.

Les operacions societàries i els altres actes jurídics que es derivin de l'execució del que disposa aquest Reial decret llei són exempts de qualsevol tribut estatal, autonòmic o local, i no és procedent la compensació a què es refereix l'article 9.2 de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Els béns i els drets que integren el patrimoni de l'empresa es valoren, a efectes de l'impost de societats, pels mateixos valors que tenien abans de la transformació.

Els aranzels i els honoraris dels fedataris públics i dels registradors de la propietat i mercantils que intervinguin en els actes esmentats es redueixen en un 90 per 100.

Disposició transitòria única.

L'Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera (ENATCAR) ha de continuar exercint l'objecte social que desenvolupava legalment en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al moment en què s'atorgui l'escriptura pública de transformació.

Disposició derogatòria única.

Sens perjudici del que estableix la disposició transitòria única, queda derogada la disposició addicional primera de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, així com totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera.

El Govern, a proposta dels ministeris de Foment i d'Indústria i Energia, pot adoptar les mesures necessàries per a l'execució d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de juny de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ